

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Mgr. Bc. Ing. B. J.**, zastoupené JUDr. Martinem Hostinským, advokátem se sídlem Tišnovská 67, Brno, proti žalovanému: **policejní prezident Policie České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, č. j. PPR-49886-21/ČJ-2022-990131, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2025, č. j. 9 Ad 6/2023 - 248, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ředitel Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy prvostupňovým (a navazujícím opravným) rozhodnutím žalobkyni propustil ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“). Podle závěru vedoucího psychologa, jenž následně potvrdila také určená psycholožka, nesplňuje žalobkyně osobnostní charakteristiky, které jsou předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru. Žalobkyně proto není osobnostně způsobilá k výkonu služby. Žalobkynino odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobkyně proti němu brojila žalobou, které městský soud napadeným rozsudkem vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil. Uvedl, že závěr psychologa v této věci nemůže být podkladem pro rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru. V obou stupních totiž rozhodoval shodný orgán, tedy tentýž vedoucí psycholog, a nadto závěr psychologa nenaplnuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku a vyjádření žalobkyně

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Odůvodnil jej tím, že by bylo „nespravedlivé“, kdyby stěžovatel musel ve věci rozhodnout, neboť by byl zároveň nucen zrušit také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, v opačném případě by byl nečinný. Zrušením napadeného rozhodnutí také došlo k obnovení služebního poměru žalobkyně, jenž je podle něj „nerealizovatelné“, neboť žalobkyně nesplňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru. Ponechání takové osoby ve služebním poměru je nezákonné.

[5] Stěžovatel považuje závěr městského soudu za nesprávný. Nadto by mu nepřiznání odkladného účinku způsobilo neúměrnou újmu, zejména finanční, neboť by služební poměr žalobkyně nadále trval. Žalovaný by jí tedy byl povinen vyplatit zpětně služební příjem za poslední tři roky a do budoucna by jí náležel plný příjem, ačkoli by nevykonávala službu. To je ovšem disproporční vůči ostatním příslušníkům policie, kteří *„den za dnem důsledně plní služební úkoly“* a *„mnohdy riskují ohrožení svého zdraví a nasazují své životy“*. Ti by to mohli vnímat jako nespravedlivé a *„rozkolísání nálad“* v řadách příslušníků policie je podle stěžovatele v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Žalobkyni oproti tomu podle žalovaného nevznikne žádná újma, neboť je nyní zaměstnána jako učitelka na střední škole a v důsledku skončení služebního poměru obdržela odchodné a pobírá výsluhový příspěvek.

[7] Žalobkyně ve svém vyjádření uvedla, že správní orgány nedodržely zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. Nepřiznání odkladného účinku nemůže podle ní žalovanému způsobit žádnou podstatnou újmu, zejména s přihlédnutím k jeho velikosti a finanční síle. Není pravda, že bez služební zbraně nemůže vykonávat službu, jelikož dříve službu bez ní vykonávala. Ohledně tvrzeného postojů jiných policejních příslušníků odkázala na reakce veřejnosti v její prospěch. Žalobkyně zdůraznila, že ji správní orgány zaslaly k osobnostnímu zkoumání na základě nezákonného rozhodnutí. Poukázala také na to, že v řízení o kasační stížnosti, kde je žalovaným ředitel Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje (týkající se vyplacení bolestného), Nejvyšší správní soud také nepřiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek, ovšem tento žalovaný i pět měsíců po rozhodnutí ve věci nadále zůstává nečinný. Žalobkyně proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

[9] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v tomto případě nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

pokračování

[10] Odkladný účinek je zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost svého postupu. Otázka zákonnosti však není důvodem pro přiznání odkladného účinku. To sice neznamená, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže být žalovanému přiznán za žádných okolností. Půjde však o případy výjimečné, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, body 20 až 36).

[11] Nejvyšší správní soud přiznává odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného v případě různých nezvratných stavů – např. nařízení výmazu identifikačních údajů žalobce (usnesení NSS ze dne 29. 6. 2022, č. j. 5 As 163/2022 - 44), uložení povinnosti poskytnout informace (usnesení NSS ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022 - 23) – či v daňových věcech ve spojení s insolventcemi (usnesení NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 2 Afs 328/2023 - 26; či ze dne 19. 6. 2023, č. j. 2 Afs 256/2022-39). Stejně tak soud již uzavřel, že pouhá hrozba v podobě vydání potenciálně nezákonného rozhodnutí pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepostačuje (usnesení NSS ze dne 18. 3. 2025, č. j. 1 As 31/2025 - 40, bod 10).

[12] V důsledku napadeného rozsudku k žádnému nezvratnému stavu nedojde. Jediným přímým dopadem bude trvání služebního poměru žalobkyně (§ 44 zákona o služebním poměru). Skutečnost, že je ve služebním poměru osoba, která nesplňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru, je stav, se kterým zákon o služebním poměru výslovně počítá. Žalobkyně může být v takové situaci případně zařazena do zálohy pro přechodně nezařazené (§ 32 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru], přičemž jí bude náležet služební příjem (§ 124 odst. 8 zákona o služebním poměru). V tom ovšem Nejvyšší správní soud neshledává rozpor s veřejným zájmem, nadto natolik intenzivní, aby odůvodnil přiznání odkladného účinku.

[13] Měla-li by dále újma spočívat pouze v tom, že správní orgán v postavení stěžovatele odmítá postupovat podle závazného právního názoru městského soudu, jelikož s ním nesouhlasí, musel by být odkladný účinek přiznáván v podstatě ve všech případech, kdy žalovaný správní orgán napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, a proto nelze na rozhodnutí o ní při dalším postupu ve věci vyčkávat. Naopak, po právní moci rozsudku městského soudu je nutno postupovat v souladu s ním. Stejně jako účastník správního řízení nemůže samotným podáním kasační stížnosti vyloučit účinky právní moci a vykonatelnosti případného zamítavého soudního rozhodnutí (ačkoli s ním pravděpodobně nesouhlasí), nemůže tak učinit ani správní orgán svou kasační stížností směřující proti rozsudku zrušujícímu. Stěžovatelem tvrzené skutečnosti představují logický důsledek rozhodovací činnosti správních soudů, a proto bez dalšího nemohou být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 18. 6. 2025, č. j. 7 As 90/2025 - 20, bod 9; nebo ze dne 9. 2. 2023, č. j. 5 Ads 351/2022 - 40, bod 9).

[14] Pokud se jedná o hrozbu finanční újmy, stěžovatel ji dostatečně nekonkretizoval. Rozpočtové dopady by sice důvodem pro přiznání odkladného účinku být mohly, muselo by se však jednat o zcela excesivní částku (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 30). Nejvyšší správní soud již v minulosti nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti například za situace, kdy podle správního orgánu v pozici stěžovatele mohlo dojít k vyplacení částky až 10 600 000 Kč (usnesení NSS ze dne 15. 12. 2022, č. j. 9 Afs 206/2022 - 49). Ani v tomto případě přitom nespatořoval dostatečně silné ohrožení veřejného zájmu, aby kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Tím spíše ji nelze spatřovat v případě, že potenciální újma není vyčíslena vůbec (usnesení NSS ze dne 16. 1. 2025, č. j. 5 As 342/2024 - 28, bod 12). Pouze odhadem lze však předpokládat, že služební příjem žalobkyně za poslední tři roky nebude zdaleka dosahovat této výše.

[15] Lze uzavřít, že tvrzené hrozby nenaplnují podmínku ochrany důležitého veřejného zájmu. Stěžovatel neosvědčil újmu, pro kterou by bylo nezbytné přiznat kasační stížnosti odkladný účinek. Není tedy splněna již první podmínka § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť nelze konstatovat, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[16] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Tím však nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu